

иниже да промѣниѧватъ мѣстото си; както: човѣкъ, звѣрь, рѣка, пчела.

2) Несодѣшевленіи, които иѣмата живота и лесиниже да промѣниѧватъ отъ самосебе си мѣстото си; както: книга, жесть, камыкъ.

3) Жмѣствени, които мы не можемъ да видимъ, иже самоги изобразявамы въ умѣтви; както: радость, душа, животъ.

§ 19. Сѫществѣтелното имена быва:

1) Сѣшо, което показва єдно отдельено иѣшо отъ цѣлїатъ родъ; както: Драганъ, Тынджа, Тѣрново, Плобедіовъ.

2) Наринцателно, което показва єдно ѿкюще иѣшо и неотдельено отъ другыть иѣшл, дѣто сѧ като него; както: човѣкъ, село, рѣка.

3) Сѣкирателно, което, въ єдинѣ аѣмъ, показва малого иѣшл єднакъвъ родъ, сѣранн въ єдно цѣло; както: скорѣ, народъ, стадо, рожки.

4) Жмалително и ѵеличнително, сѧ конто иѣшата сѧ излававатъ по малки или по голѣми отъ насыпинеиытѣ; както: детенци, душница, обенче; детище, душинце, бинице; хлѣбецъ, джечнца, книжка.

§ 20. Овѣнгѣ свойщи на всичкитѣ сѫществѣтелни имена сѧ: родъ, четъ и падежъ.

§ 21. Ощержта на єдно иѣшо, каквѣ да е пари-